

EL CLAM GENERAL

DE CARA A LA GUERRA

Ahí, "Dia de les Indústries de Guerra", fou donat un altre pas llarg en el camí de la victòria

La manifestació magna de demà

El Comitè Català Pro Exèrcit Popular fa públic el pla d'organització del magne acte que tindrà lloc demà, diumenge, al matí, com a culminació de la gran Setmana de l'Exèrcit Popular que s'està celebrant.

HORARI. — A dos quarts de deu hi haurà a la Diagonal-Passeig de Gràcia la concentració de totes les forces i grups que han de participar a la gran parada.

A dos quarts d'onze, amb puntualitat militar, començarà la manifestació, la qual efectuarà el següent recorregut:

Passeig de Gràcia, plaça de Catalunya, Rambles i Portal de la Pau, on es desfilirà sota el següent ordre:

1. Delegacions dels combatents del front; 2. Formacions militars, de Seguretat Interior; 3. Unitats d'Instrucció militar; 4. Grups especials de la Defensa passiva (dones i homes); 5. Indústries de guerra.

El poble treballador de Barcelona, tots els antifeixistes, formaran cordó en tot el recorregut de la gran manifestació.

FINALITAT. — A dos quarts d'una en punt tindrà lloc la promesa col·lectiva de tot el poble de Barcelona de lluitar fins a vèncer definitivament el feixisme.

Que cap treballador, que cap català, que cap antifeixista, no manqui diumenge al seu deure.

Seguiren nombrosos grups, comandats pels respectius sergents, i que anaven realitzant exercicis d'Instrucció militar davant del públic que omplia les parts laterals de la Rambla.

Després venien una gran part dels soldats de l'Exèrcit Popular, que omplien les parts laterals de la Rambla.

Finalment seguia la imponent massa dels treballadors amb diverses pancartes i banderes, que omplien les parts laterals de la Rambla.

En la manifestació d'ahir prengueren part principal els obrers metal·lúrgics; l'entusiasme popular, però, no el detura ningú, i així, s'ajegien als manifestants molts dels grups de ciutadans que efectuaven la instrucció militar a vista de tothom.

Iniciaren aquest moviment els treballadors de Banca, Borsa i Estats que portaven una gran pancarta amb la inscripció "Una sola consigna, guanyar la guerra, U. H. P." i es dirigien a la Rambla, carrer de Fàbregas i plaça de la República, per on desfilaren millorment.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

La guerra és dura. La guerra és terrible. A les dones no ens espanta. En canvi, el que ens altera és que siguin incapaces de defensar les nostres llars i els nostres fills. L'amor de la dona espanyola, de qualsevol regió, catalana o basca, gallega o andalusina, no serà mai per als poltrons i els covards. El nostre afecte sol serà per als soldats de l'Exèrcit Popular Regular, els únics que poden portar-nos la victòria.

tots els associats que sense excusa de cap mena passin per la Secretaria avui, dissabte, des de les quatre de la tarda, per tal de rebre instruccions a seguir en la manifestació de demà.

ELS EMPLEATS DE LA "HISPANIA" I LA "ZURICH". — Ha estat adreçada la següent comunicació al conseller de Defensa:

"Es desig fer i unànime de tots els empleats de les Companyies d'Assegurances "Hispania" i "Zurich" que sotsguim la present, pertanyent a les sindicals U. G. T. i C. N. T., col·laborar perquè siguin portades immediatament a la pràctica totes les disposicions del Govern de la Generalitat, on tots ens hi creiem representats.

Convenim que per a guanyar la guerra cal la creació urgent de l'exèrcit del poble, forat disciplinat, demanem la mobilització immediata de les forces que calguin. Volem la depuració ràpida dels comandaments i una vegada aquesta realitzada, la implantació d'un comandament únic encarregat de dirigir la guerra.

Amb la seguretat que només de l'esforç conjunt de tots els treballadors és possible aquella realitat, propugnem per la unitat de les dues sindicals U. G. T. i C. N. T.

Clau de la victòria són les indústries de guerra. Desitgem, per tant, que siguin preses les mesures que calguin perquè s'intensifiqui la producció de material bèl·lic a la nostra terra.

Volem guanyar la guerra i estem disposats a acceptar tots els sacrificis que calguin per aconseguir que el triomf final sigui nostre."

ELS TRANSPORTISTES DE LA U. G. T. — La Junta del Sindicat de Transport (U. G. T.), de cara a les consignes del moment que vivim, ha acordat que tots els companys que pertanyen a les lletres mobilitzades han de presentar-se diàriament a aquest Sindicat, al company designat, per tal de controlar les activitats de mobilització i instrucció de llurs companys afiliats. Així mateix s'ha acordat que tots els companys compresos en les edats de divuit a quaranta-cinc anys tindrán l'obligació d'acudir diàriament a la pràctica de la instrucció militar, que es farà des de set a nou del vespre davant del local social.

SINDICAT DE FUNCIONARIS DE L'AJUNTAMENT (U. G. T.). — Aquest Sindicat fa avinent a tots els seus socis que el diumenge ve, a dos quarts de vuit de la tarda, al seu local del Passeig de Gràcia, 31, començarà a fer-se la instrucció militar.

SECCIO DE MESTRES NACIONALS DE BARCELONA F. E. T. E. U. G. T. — El Comitè Executiu d'aquesta Secció ordena a tots els seus afiliats compresos en l'edat de mobilització militar, divuit a quaranta-cinc anys, que avui, a les quatre de la tarda, es concentrin a la terrassa del local sindical, Passeig de Gràcia, 39, per a rebre les consignes que se'ls donaran. També ha disposat que tots els seus afiliats d'ambdós sexes i de totes les edats es concentrin a la mateixa terrassa demà, diumenge, a les nou del matí.

ALS PERIODISTES DE LA U. G. T. — L'Agrupació Professional de Periodistes (U. G. T.) prega, amb molt d'interès a tots els seus afiliats que prestin llur col·laboració personal més entusiasta a la manifestació Pro Exèrcit Regular, que tindrà lloc demà, diumenge. Amb aquest objecte caldrà que tots els afiliats de l'Agrupació es trobin, a les nou en punt del matí, al Casal de la Premsa, Rambla dels Estudis, 6, principal.

Fins ara hem confiat en vosaltres. Perquè seguiu mereixent la nostra confiança hem de complir la consigna que, aparentment, heu acceptat: "Mobilització". Els homes que no la compleixen mereixeran el nostre menyspreu.

La important tasca que realitza el treball voluntari

Cent cinquanta quilòmetres de carreteres i més de cinquanta obres de fortificació

Ahí, al migdia el company Rosend Cabré, secretari del conseller de Treball i Obres Públiques, Miquel Valdes, i nom de la Comissió organitzadora del Treball Voluntari, va sostenir una breu conversa amb els periodistes, conversa a la qual van assistir diversos components de l'esmentada Comissió, tals com Manuel Aragó, director general del Treball i cap directiu dels serveis del Treball Voluntari; Jaume Pons, dels serveis tècnics; Francesc Graells, de l'organització, i Salvador Roca i Roca, del servei de Propaganda.

Cabré va dir als informers: "Com he sabut, a primers del desembre de l'any passat es va constituir una Comissió organitzadora del Treball Voluntari, la qual, venent una sèrie de dificultats pòpies dels moments que aleshores vivíem, va posar mans a l'obra i va organitzar el Treball Voluntari."

El nostre propòsit era augmentar la capacitat defensiva del nostre poble, posant-lo plenament a l'obra de possibles atacs dels feixistes. També ens proposàvem canviar la fèsonia moral de Catalunya fent que actúem sentís la guerra. Per dur a terme aquestes propòsits hem hagut de vèncer diverses obstacles i dificultats, entre les quals, la més important, era la dels transports, tota vegada que el nostre treball consistia a obrir i a tancar l'entrada d'inscrites al Treball Voluntari."

avui passa de deu mil excedint en molts dels nostres possibilitats de transport de fer les obres de fortificació. Actualment moltes d'aquestes dificultats han estat totalment superades i el transport es realitza amb tota normalitat. Actualment mobilitzats a Barcelona solament, uns tres-cents treballadors diaris, als quals cal afegir-ne més de cinc-cents dels pobles de l'Hispania, Gavà, Cardener i d'altres. Són, doncs, vuit-cents homes que treballen diàriament en obres de fortificació. Els diumenges mobilitzarem un promedi d'uns mil dos-cents homes, i hi ha hagut diumenges que els mobilitzats han estat més de tres mil. Venint les dificultats del transport, volem dir que hi ha més velocitat que voluntaris i, per aconseguir-ho, ens hem posat a treballar amb el Sindicat de Transport de la C. N. T."

creu que arribarem a realitzar pràcticament l'obra que ens hem proposat que s'ha vingut creant arran de Catalunya, ambient autènticament de guerra, per a impulsar tant sigui possible el treball voluntari, i no cal dir que el fruit d'aquest treball, que s'ha manifestat resultats ve donant, serà llaurat íntegrament a disposició del Govern de la Generalitat."

Seridament Jaume Pons, com a cap del servei tècnic del Treball Voluntari, ha als periodistes les següents declaracions:

"Per l'indole de la nostra tasca tècnica he d'ésser molt discret. Només diré que el Treball Voluntari com-

porta dos aspectes: l'un, el de fortificacions i arranjaments de carreteres i construccions estratègiques, i l'altre, el que fa referència a obres de defensa de la població civil. Pel que fa al primer aspecte, els treballs de fortificació han estat dits a terme tota la direcció de tècnics militars, amb els quals hi ha hagut en tot moment una absoluta comprensió i una col·laboració perfecta. Així ens ha permès de realitzar una obra magnífica des del punt de vista moral, i sensiblement perfecta des del punt de vista tècnic. I he d'afegir que disposem de material científic i de personal absolutament capacitats que, si calgués, ens permetria de realitzar obres de la més gran envergadura."

"Pel que fa referència a les obres de defensa de la població civil, el principal obstacle amb què hem anat trobant ha estat l'excessiu entusiasme d'aquesta mateixa població i de certs Ajuntaments, els quals, portats de llur bon desig, han fet obres que, per no oferir les seguretats precises, nosaltres hem hagut de desfer o rectificar considerablement. Ara tots els Municipis de Catalunya es disposen a treballar en aquest sentit sota les directrius del Treball Voluntari, la qual cosa ens permet de dur a terme obres sòlides i eficients. Per la seva part, el Treball Voluntari d'ara en avant treballarà sota la direcció d'el Comissariat de Defensa i Fortificacions, que presideix el company Mir."

"Podem dir — ha acabat dient Pons — que portem fets més de cent cinquanta quilòmetres de carreteres i més de cinquanta obres de fortificació, i també un gran nombre de refugi de tota mena."

L'ASSOCIACIO DE CARNISERS CONTRA ELS ABUSOS EN ELS PREUS DE LA CARN

En conseller regidor de Provisions de l'Ajuntament de Barcelona, ciutadà Pere Puig, ha rebut la visita de la Junta de l'Associació de Carnissers de Barcelona, la qual ha protestat enèrgicament de l'actuació d'alguns elements desparatsos en allò que fa referència a l'excés de preu de venda en la carn. L'esmentada Junta, d'acord amb la sèquia conselleria, publicarà uns cartells amb el preu "fixa" de venda d'aquell article, modificant-lo en llur contingut quan les circumstàncies ho requereixin.

Finalment, en nom de l'Associació de Carnissers, la Junta s'ha posat a la disposició de la Conselleria de Provisions, per tal que, d'una manera conjunta, puguin ésser defensats els interessos dels ciutadans.

UNA SOLA BANDERA! — Aquest títol encapçalava l'editorial d'ahir del nostre col·lega "Última Hora", el qual reproduïm:

"Una sola bandera; heus aquí l'apiració màxima del poble antifeixista. Una sola bandera com a senyal que la unitat és un fet. Una sola bandera que, en canviar de cara al món, proclamarà als quatre vents la fèsona dels nostres ideals i desvetllarà alhora la confiança en tots els cors democràtics."

Que ningú no es malifit respecte al significat de la intensa vibració ciutadana d'aquests dies. Només cal parlar l'orella als cors que la multitud correa amb entusiasme; només cal veure quina llullor brilla als ulls de la joventut barcelonina. La manifestació Pro Exèrcit Popular és una resolució contra moltes coses, concretament contra l'esperit que, durant set mesos, ha fet impossible dotar el poble d'una força disciplinada, eficient."

Catalunya en per, demanem un Exèrcit únic, en consensuar-se contra el règim bigarrat de columnes manades per amateuers, que podria justificar-se en els primers moments, però no al cap de set mesos de guerra, demanem també que la unitat sigui feta en totes les altres coses: que només hi hagi un Govern, que només hi hagi una bandera."

El qui treballa contra aquesta unitat és un traïdor. Si s'entesta a dir-se antifeixista és un suicida. O bé un boig. I el país l'ha de recloure com es reclou els anormals, perquè amb les seves accions no comprometi greument la vida de tots plegats."

Companys que han arribat de les línies de foc aragoneses ens diuen que allà només s'entesta una bandera: la de la República. Una vegada més, el front ens donarà un exemple de seny. La bandera de la República, i la catalana, que representa a casa nostra el mateix esperit, les mateixes essències liberals, han de guiar el nostre exèrcit a la victòria, i han de presidir, a la rearguardia, la reconstrucció del país."

No demanem que cap antifeixista renunciï a l'amor noble que pugui sentir per la seva ensenya particularista. Nosaltres les respectem totes, perquè respecte mereixen els colors que simbolitzen un ideal noblement sentit. Però si aspirem a un lligam comú, si volem presentar-nos de cara al món com un poble cohesionat en defensa de la seva independència, hem de fer volar una sola bandera."

S'equivocaria el qui cregués que la qüestió de la bandera és trivial. Per a nosaltres és una qüestió de fons. En depositar llurs banderes de partit, els combatents antifeixistes donaran el primer pas efectiu — i no verbal — vers la unitat, condició indispensable de la victòria."

Avui, a les deu del vespre, al Teatre Studium (Ballen, 72), GRAN MITING PRO-MORAL DE GUERRA

organitzat pel Radi XI del P. S. U. de C. i amb col·laboració d'Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana i Estat Català.

Hi parlaran: Dolores Piers i Angel Estivill, pel Radi XI del P. S. U. de C.; J. Navarro i Costa-bella, per Esquerra Republicana de Catalunya; Eduard Costa, per Acció Catalana Republicana, i Josep Tugues, per Estat Català.

Presidirà Josep M. Rodríguez. Antifeixistes, no hi manqueu!

EL BARATO

EMPRESA OBRERA

AVUI

PER ESSER DARRER DIA DE QUINZENA BLANCA

S'OBSEQUIARÀ ALS COPRADORS

NOTA:

Els empleats de "EL BARATO" DONEN LES GRACIES AL PÚBLIC per l'extraordinari favor que ha dispensat a la seva QUINZENA BLANCA, vendes que deixarà a tothom un agradable record d'economia

GENERALITAT

PRESIDENCIA

Visites rebudes. — S. E. el President de Catalunya va rebre en audiència les persones següents: Enric Fuster, alferes de la Columna Macià-Companys, ferit per tercera vegada a Vil·la del Riu, acompanyat del president del Casal Català Republicà del Districte IV, senyor Joan Vilà; el Comissari de la Guàrdia Nacional Republicana del

